

Ébresztő!

Zsolt: Azokat az érzelmeket, amiktől félsz, vagy szenvedést okoznak, csak egyszerűen hívd meg! Gyere! Nem baj, ha ellenségnek látod. Valami segítségedre lesz. Körbeveszi szeretettel és megengedi, hogy itt legyen. Egyetlen felébredett sem hozott létre új tanítást. Mind a tapasztalataiból beszélnek.

Csak mondd! Gyere és ne tégy vele semmit! Valami ekkor gondoskodásába veszi. Átöleli és elfogadja. Ez a mélyebb intelligencia, ami mélyen benned van. Ezek a tapasztalások nem személyesek. Ez az egy intelligencia "műve". Bátornak kell lenni!

Őrület, hogy a saját érzelmeinktől felünk. Itt valami nagyon átver minket. Nem gondoljátok??

Egy fantom, akinek valóságot adsz. Éppen, azért menekülünk folyton a félelmek elől, mert azt hisszük baj lesz, ha szembenézünk velük. Épp abból lesz baj, ha nem nézünk szembe. Mégis, még a szakszerű oldás közben is van, aki menekül. Sőt van, aki mindenkivel együtt tud érezni, csak magával nem.

Tapasztaltátok ezt? - Önutálat, önbüntetés van a háttérben.

*****

Mellékjelenség, behúzás

K. : Elalvás előtti időszakban úgy érzem hullámzik a testem. Mi lehet ez?

Zsolt: A hullámozás érzés a feloldódás előszele. A testéretet oldódik.

K. : A szédülés is?

Zsolt: Attól függ, hogy nem vagy-e valóban beteg. Én anno orvoshoz mentem, kivizsgálásra. Amikor mondta, hogy nincs semmi baj, akkor tudtam, hogy ennek a mellékjelensége.

Néha olyan voltam mint, aki hullá részeg. Nem tudtam egyenesen menni. Csuklottak össze a lábaim és vesztettem el a test feletti kontrollt. Irányíthatatlanná vált a test. Idegenné vált, mintha nem itthon lennék.

Egy idő után megjelent az az érzet, ami nagyon valósnak érződik. Elkezdtem süllyedni. Szó szerint, mint aki besüllyed a földbe. Ez nem más, mint a személy, testéretet, amit híz magába a forrás.

*****

Kezdeti felismerés

K. : Pár hete végigkövettem magamban, hogy nem vagyok sehol, nincs én. Természetes érzés járt át. Na de, nincs semmi húha és hasonló érzés. Azóta is csak úgy természetes. Ez így ok?

Zsolt: Ki járta végig?

K. : A felismerés jött. Haha, ez de jó kérdés!

Zsolt: Persze kezdésnek nagyon jó. Mindenhol ott van valaki. A végső tudja csak semlegesíteni. Az a kis ördög mindenhol megbújik, mert a világgal keletkezik és azzal ér véget. Az élet megmutatja, hogy ilyen helyzetekben is tudsz vidám lenni. Nem a helyzet függvénye a boldogság.

*****

Mérföldkő

K. : Én azt olvastam, hogy mivel a lélek szabad és nagyon fárasztó neki a testbe zárva lenni... Ezért van a mélyalvás, akkor elhagyja a testet. Tehát téves, hogy a testnek kell a pihenés? Aki magasabb tudatszinteket él meg vagy felébredett már nincs szüksége annyi alvásra, mert a lélek már a testen keresztül is a valóságot éli? Tehát elmondható, hogy aki keveset alszik az már nagyon bölcs?

Zsolt: A tudat mindig ébren van. Nem vagyok tudatában annak sem ébrenlétben, hogy alszik a testem. Van amikor szólnak hogy horkolok pedig full éber vagyok mindenre. Ezt a jelenséget Máriahalmon észrevették a résztvevők.

Az eltűnés lesz. Egy nagyobb valamiként találod magad. A személy eltűnik a nagy énbén, de ez a nagyobb Én nem csak a testben van, hanem mindenhol. Azt érzékeled, hogy benned van a világ és mégis itt vagy. Ezt már csak megélni lehet. Semmiféle elmélet nem vezet bele. Én ezt tartom mérföldkőnek. Amikor már benned van, a tested is mit számít? Szabad vagy a testtől. Nekem is sokan írnak hogy megjelentem náluk stb. Mivel Isten is én vagyok, ezért felveszi az alakomat és bárhol megjelenek anélkül, hogy tudnom vagy akarnom kellene.

Ha akarsz, akkor úgy akarj, hogy belefúlj az akarásba! Másképpen nem fog feloldódni az akarás. El kell jutni az akarás végére, és benne maradni. Ekkor összeomlik

az akarás. Megjelenik a csalódás. A reményvesztettség, majd a feladás, tehetetlenség. Na, ekkor veszi át az irányítást valami, amiben bízni kezdesz. Nem a személy megy az úton, hanem **Az**, ami nem megismerhető, ami által van lét és nem lét. Átveszi a testet, beköltözik, elárasztja Krisztusság a testet. Ezt hívják gurunak. Első megélés az, hogy Krisztus vagy. Ez a kezdet. Krisztus nem más, mint a magasztosság édes ragyogása, ami önmagát tapasztalja. Igen. Krisztusság a kezdete. Ekkor minden Krisztusi energia. Illata, íze, tapintása van. Minden érzékszerv Krisztusságot tapasztal. Nem, nem, itt már nem vagy. Csak Krisztus van. Ez egy metamorfózis-szerű, ahogy Hamvas Béla nevezte. Minden körben újabb és újabb szinten éled meg magad. Nincsenek átmenetek átjárók. Egyszer csak puff és már más szinten éled magad akként, ami vagy azon a szinten.

K. : Mi vagy a Végső után?

Zsolt: A látás ,az örök látás. A bölcsesség nem más, mint megélni a legelsőt. Tudni, hogy minden általad van és tudni és látni, hogy mindez játék. Az élet felszabadulttá válik.

Nem, nem, ez nem tudás. Látod, hogy Liliputban vagy. Minden parányi hozzád képest. Aki vagy, ezt látja. Minden támpontot el kell dobni! Rá kell feküdni a semmire! Rá kell bíznod magad a semmire! Az elme garanciákat, biztonságot akar. Ezt el kell felejteni! Ne, ne, ne fogadd meg! Nehogy céllá tedd! A végsőt tedd céllá! Ezt, sem a személy, sem semmilyen guru nem tudja megcsinálni.

Az átadás kell! Kegyelem.

A megadás, feladás, tehetetlenség az, amire megjelenik a Krisztusság, vagy egy felébredett jelenlét energiája segít. Ezért vannak felébredett közelében, mert az elme kiiktatódik.

K. Nálam a tehetetlenség érzés nem akar menni. Nem vagyok ego-s, csak amennyire muszáj, mint ember. Nem vezérel, nem akadályoz. Tudom függetleníteni, higgadt vagyok. Nem volt rám jellemző. Nem is lesz. Sőt, egyre jobban távolodom tőle.

Zsolt: Nem lehet távolodni tőle, az ego nem létezik!! A vízszintes síkból átvált a tudatosság függőlegesre. Ez az örökkévaló jelen. Ezt, személy nem tudja előidézni. Mindent, amit hiszel, elképzelsz erről téves! Ez olyan valami, ami felfoghatatlan. Felfoghatatlanba csak elmerülni lehet. Ez kell legyen az élet értelme éjjel- nappal!!

*****

A remény megölése

K. : Amikor az ember látszólag hibákat követ el és nehéz helyzetbe került, akkor az is segíthet, ha most figyel és felébredhet? Nem tudom melyik szót lehet használni, valahol az öntudatlan döntések hatására is kerülhetünk nehéz helyzetbe? Ha elfogadjuk, akkor segíthet a cél elérésében?

Zsolt: A reményt öld meg magadban! Mert ez fog maradni a végén. A remény hal meg utoljára.

Kezdd ezzel!- **Öld meg a reményt!** Amiben reménykedsz, azzal sosem érsz oda. Azt reméled, hogy valóra váltódik.

K. : Akkor mi a helyes hozzáállás?

Zsolt: Nincs helyes hozzáállás. Túl menni az elmén, megtapasztalni, hogy nem a test vagy!

Ez a fontos! Csak ez fogja megnyitni a kaput. Tudni, hogy nem a test vagy megélni ezt!

*****

Az út

K. : Meddig tart ez a folyamat, mit lehet tenni, hogy beteljesüljön? Tudom, ez nagyon extrém kérdés, de mégis...

Zsolt: A beteljesülést nem te döntöd el! Nem leszel ott, mint személy. Ez csak a fél út, amikor Istent látod, mint magadat. A Legfelső hozza létre Istent is. Ezt megéled. Isten ezután neked dolgozik. A főnöke leszel, de nem akarsz bele szólni igazán. Isten főnöke vagy és az összes Istené, élőké, holtaké, mindenki feletti. Az összes dimenzió ura vagy. Pont ezért leszel egyszerű a világban, mert te vagy az Úr és felveszed a személyt úgy, mint Mátyás király, aki álruhában járt. Tudod ki vagy, mint a színészek. Sok szerepet játszatsz teljes beleéléssel. Attól még tudod ki vagy.

Én most a megvilágosodottat játszom.

*****

Ébredés

K. : Napok óta többször van, hogy egyszerre sírok és nevetek és most pedig olyan,

mintha álmodnék, pedig tudom hogy ébren vagyok. Ezek már néhány éve néha megjelennek, de nem ilyen erősen, és nem minden nap. Olyan zavarodottnak érzem magam tőle. Mi ez?

Zsolt: Olyan, mintha álmodnék, de ébren vagyok.

Ébrenlétben érzékeled, hogy ez is álom. Ettől zavarodott az elme.

*****

A "börtön"

K. : 20 éve, mintha nem is ebben a világban lennék .. Én benn vagyok a fejemben és kinn történik a világ .. és már nagyon rosszul vagyok ettől. Néha, mintha nem velem történének a dolgok, hanem egy üvegfal mögül nézném, mint egy zombi ... és most, még azon is erőlködnöm kell, hogy tudjam, egyes tárgyak mire valók .. persze hullámzik .. van amikor jobb ... aztán húsz éven keresztül azt kérdezem ez valami depresszió gyengébb fajtája ?

Zsolt: Igen. Olyan volt nekem, mint egy börtön. Szó szerint, de ha jól figyelsz, valami élvezi ezt.

K. : Ez mi szerinted? Hogy látod?

Zsolt: Ha nem lenne benne élvezet, akkor nem tartanád fent. Egy önkínzás élvezet van benne.

Vagy annyira akarsz, hogy bele fulladsz, kifulladás az akarás. Vagy más utat választasz pl. : meditáció, csendülés.

Én azt mondom, minden az utam része. Úgy a jó, úgy a rossz. Ha bármit el akarsz kerülni, akkor feszültség van. Viszont, ha elkönyveled, minden az utam része, megkönnyebbülés van.

Ebben benne van a sok kudarc, csalódás stb.

*****

Mája fátyla

K. : Mi fog akkor történni a fizikai testtel, amikor az isteni Én, a Krisztusság beáramlik a testbe? Mert ez következmény nélkül nem marad, az biztos. Te mit gondolsz erről? Gondoljuk el, maga Isten hatja át testünk minden atomját... "Megúszhatja" ezt a

fizikai test, az Anyag, minden változás, radikális átalakulás nélkül?

Zsolt: Istenben vagy. Nincs más. Ez áramlik be a testbe. A személy az, ami bitorolni látszik.

Ne tévelyegjetelek semmiféle elme képzelgés után! Az üresség Isten maga.

K. : Ez mind igaz, de, amikor a Krisztusság/Isten/Forrás/Idea - ki, hogy nevezi - TELJESEN átítatja a testet, akkor a fizikai test átalakul, és tulajdonságaiban is istenivé válik, úgy mint: mindentudás, halhatatlanság, mindenhatóság... Ez az anyag átszellemítése, és ez a feladatunk, mint emberiség.

Zsolt: A testnek ebben 0 szerepe van. Az anyagot az érzékszervek érzékelik, ez az elme, de a krisztusság átveszi ezt. Nincs anyag azután. A Krisztusság Krisztusságot tapasztal. A test is csupán egy gondolat, egy elillanó gondolat. **Amikor meghaladódik a test az a megszabadulás.**

K. : Hogyne lenne szerepe, ez az eszköz, amivel az anyag - igen, ez az illuzórikus anyag - istenivé, azaz VALÓSÁGOSSÁ átalakul.

Zsolt: Minden bennem van, a valóság állandó, az pedig a tiszta Én. Nincs semmiféle anyag.

Ez a forrás, majd amikor ez a tiszta Én felismeri azt, hogy ő a forrás azután lesz a világ valóság,

mert az Én valós, ezért minden valós, mert minden maga az Én.

Az Én hogy lehetne anyag vagy tárgy? A világ az Én maga. Hol lesz ebben anyag? A valóság túl van léten és a nem léten. Hol lesz abban anyag?

K. : "Hol lesz abban anyag?" Hát épp azt mondom, hogy az anyag **ÁTALAKUL!!!**

Zsolt: Az anyag átalakul? Csak a látó valós. A felébredés erről szól. Látjuk szépen sorban, hogy mi az ami nem valós. Amit látunk felébredéskor az, hogy minden Isten. Azután minden én vagyok. Semmiféle anyag nem alakul semmivé. Nincs anyag, soha nem is volt. Az elme szemével látjuk anyagnak. Ez a mája fátyla.

*****

Te vagy a forrás

K. : A forrással való összhang hogyan érzékelhető?

Zsolt: Te vagy a forrás.

A világban bőség, teljesség, szeretet, nyugalom, és öröm van. De ezt már csak a kettősségekben tapasztalja. Amikor csak Én, mint forrás marad Az se nem ez, se nem az. Leírhatatlan állapot.

*****

A nagy Semmi

K. 1: Zsolti, az egész történelem, az emberi, az a rengeteg élet, áldozat világszerte értelmetlen, céltalan, semmi...? Ez egyszerűen felfoghatatlan, hogy mindez értelmetlen semmi, nulla vagyunk, itt beszélgetünk, van Nap, Föld, Hold kell, hogy legyen értelme.....

Zsolt: Az élet, ami a felébredés után van az maga Isten. A személy szemszögéből nincs értelme. A látó, ami valós, hogy a világ egy film, amit nézett. Tapasztalás, a látás maga. Így van. A látó örök. Már akkor van mielőtt bármi lenne és akkor is kész, mikor már semmi nincs. Amit felfogni sem merünk emberként, az a kiindulás. Isten létérzése, de ez is eltűnik.

Érted??????????

A felfoghatatlan, hogy Isten létezik és még az is eltűnik. Azután a semmi van. A létezés is eltűnik és a felébredés után nincs semmi.

1. Minden Isten
2. Eggyé válsz Istennel
3. Csak te létezel
4. Minden te vagy nincs másik
5. A létérzést elnyeli a semmi
6. Az üresség.
7. Minden benned van
8. Eltűnik a világ mindennel együtt
9. A látó megvalósul
10. Legyen újra világ! A látó nézi tovább a filmet és színdarabnak látja a világot.

K. 1: De akkor miért vagyunk itt? Valami okból csak itt vagyunk 7 és félmilliárd ember, oké mindegyik én vagyok ez sem könnyű, de hogy semmi értelme, pszichológus, terapeutaként a szenvedésnek, az emberi küzdelemnek olyan mélységeit láttam és mindez

semmi? Értelmetlen? Nulla?

Zsolt: Amíg a tudat Isten alszik, addig az elme van. Ez a személy, ez Isten álma. Amikor felébred az álomnak vége. Minden ember illúzió. **Te Isten vagy.** Itt kezdődik. Ez az alap.

K. 1: Láttam emberek sokaságát, akik hihetetlen utat jártak be a saját sorsukban, akár te is Zsolt és mindez semmi, nem egy út amiért megküzdöttek, amivel többek lettek, adtak maguknak, másoknak, megismerték, meghaladták magukat, mindez semmi? Vagy csak amit én megtettem, hogy értsem magam, másokat?

Zsolt: Alszol. Semmi. Nem, hogy emberi értékek hullanak a semmibe. Ez a legkevesebb. Maga az élő Isten is semmibe hullik. Nélkülem nincs. Én hozom létre őt is. Az egonak ez halálos info. Te az Isten Énje vagy.

K. 2: Míg személy vagyok ezt csak tudatosan tudom, nem éltem még meg.

Zsolt: Ez a valóság. A lét és nemlét alapja. Csak az alany valós az Én.

K. 2: Pontosabban a kegyelmi állapotban átéltem, de hol van az már..

Zsolt: Ennyi, semmit ne gondolj hozzá! És ez az igaz élő Parabrahman, ahogy Indiában hívják.

Brahman az Isten.

K. 2: A tiszta Én?

Zsolt: Igen. A tiszta Ént húzza be valami a felfoghatóságon túlra. Onnantól látó vagy és újra lesz világ. Ez a megvalósulás. Mert minden érzélem elmegy.

De emberek!!!!!!!

Ami marad belőled az Isten. Nem fogjátok fel, hogy amiért, amibe kapaszkodtok az aprópénz ahhoz képest, amit a felébredés ad?

*****

Mi az ego?

K. : Mi az ego? Egy vírus?

Zsolt: Világ -elme -ego ugyan az. Minden gondolat. Csak az Én az, ami örök

*****

Az Energia

K. : Tegnap írtam, hogy szorgos hangyák szaladgálnak a bőröm alatt csendüléskor. Ma

újra megnéztem a tegnapi csendülést, és az ismétlés alatt is szaladgáltak, csak talán kevesebben !

Zsolt: Ez energia.

K. : Hogy van ez? Mi történik a csendülés alatt?

Visszatérve a kérdésemre - elolvastam weboldaladat és ott találtam technikát, információt, hogy mit fogok tapasztalni, de azt, hogy mi történik arra nincs válasz. Végülis az a lényege annak amit mondasz, hogy ülj csendben és figyeld mi történik...ha történik, történik, ha nem, nem, mivel így is-úgy is saját tapasztalat szükséges...

Valamilyen módon összekapcsolódnak Veled a résztvevők és energia áramlik tőled felénk? Ez az intelligens energia még arra is képes, hogy az ismétlés közben is rám találjon? Illetve mégsem? Nem értem miért működik a videó, mikor az egy élettelen másolat - vagy azt hittem, hogy csak az?

Zsolt: Csak te látod élettelennek. Minden, ami Én vagyok az valóság. Minden Én vagyok és semmi sem vagyok egyszerre.

*****

Amikor a tudat összeomlik

K. : Egy kérdés fogalmazódott meg bennem a tegnapi adás kapcsán. A felébredés egy kegyelmi állapot. Ez a kegyelem Isten általi, akinek a világában játszunk el a szerepünket és Ő "engedi meg", hogy benne és általa tapasztaljuk meg a legfelsőbb valóságot? Vagyis a Látó szemlélődhesen ezen a testen keresztül? Ez nekem egy kicsit olyan, mint hiba a mátrixban.. Vagy az isteni játék része?

Zsolt: Nem. Isten a tudatot szabadítja ki, de a látó a tudat feletti. A tudat is összeomlik. Ekkor tűnik el a világ Istenestül - mindenestül. Isten fennhatósága alól szabadulunk ki. Ekkor láthatjuk meg őt.

*****

Az Űr

K. 1: Nekem is volt néhány fura és ijesztő megtapasztalásom. Egyik éjszaka valamiféle álomból hirtelen úgy tértem magamhoz, hogy nem érzékeltem a testem és azt sem, hogy van tér és idő, mintha a nagy sötét semmi tudná magáról hogy létezik, csak a tiszta

"vagyok" tudomása volt jelen. Ettől a nagy ürességtől úgy megijedtem, hogy kényszeresen pörgetni kezdtem a gondolatokat, hogy rájöjjenek ki vagyok, hol vagyok és mikor vagyok? Mert még az is eltűnt.. Mindenáron kötni akartam magam valamihez, mert ijesztő volt a tudat, hogy csak én vagyok. Aztán lassan elkezdtem érezni a testem, de tudtam hogy nem az vagyok, csak beleérkeztem egy testszerű formába, visszatért a személyemről fokozatosan minden, hogy most mi a nevem, hol élek, aztán mint egy régi filmszalagot lepörgettem az életem eddigi szakaszát, hogy most épp hol kellene tartanom benne és kerestem a kapaszkodókat, hogy mindenre emlékezzek, az emberekre, akik épp most részt vesznek az életem filmjében, a szeretteimre, és még az is kérdéses volt, hogy van-e valaki az életemben, akit szeretek. Fokozatosan jelent meg minden információ, amivel azonosítani akartam magam. Mivel az életemet egy filmszalagként láttam, ezért egymás után több ember is megjelent a szalagon, és tudnom kellett döntenem arról, hogy most hol tartok a filmben, kivel, hogyan, hol és mikor élek. Olyan volt, mintha vissza tudnék menni, oda pörgetve a filmet ahol abbahagytam játszani az egyik szerepet. Minden, ami ezen kívül létezett az egy hatalmas úr, amiben annyira ijesztő az egyedüllét állapota, hogy emiatt kapaszkodtam vissza az illúzióba. Szinte amnéziaszerű állapot, ami lassan feloldódik.

Na ez volt az egyik ilyen megélés, ami csendülések után történt. Ezzel kapcsolatban az a kérdés merült fel bennem, vajon ez az ijesztő "semmi vagyok" állapot miért ilyen félelmetes? Az ego érzi magát egyedül? Ő keresi a kapaszkodót?

Zsolt: Köszönjük. Nagyszerű. Nem semmi megélés. Ott még van egy kis személy. Az fél.

Amikor teljesen eltűnik a személy az űrben az a totál semmi, totál üresség. Na akkor már nincs senki, aki félne. Ez az úr ismeri fel magát, mint Isten. Isten a saját képmására teremtette a világot. Amikor felébred, meglátja magát a világban. Bármire, bárkire nézek az én vagyok. Ebben az űrben van benne még a világ úr is. Ez isten teste. Magába foglalja a felfoghatót és a felfoghatatlant. Na ez van benne, ez az, amiben minden megjelenik. Ez, ha nem lenne, nem lenne gyereked, világod stb. Ennek az űrnek "egy darabja" ott van minden formában. A te testedben is. Ha nem lenne, nem élnél és a testedből ki fog szabadulni. Eggyé válik a külső űrrel. Ekkor haladod meg a tested és a világod. Ekkor ismered fel, hogy mi vagy te valójában. Mert ez az úr nem halott.

Ez a valóság 1.lépcsője. **Ez az Egy**. Ez az **Önvaló**. Ennek a milyenségét nem lehet leírni. Isteni a belseje. Tele van Istenivel.

Erre mondta Jézus: "Az atya egy napon visszaveszi, amit adott nektek." Ez a kegyelem. A látó az atya.

A fellépő félelemről: a félelem, az ego, a személy egy. Úgy tudsz haladni, ha bevállalod a félelmet. Ahogy a személy tűnik el, úgy tűnik el a félelem vele együtt. Ami fél attól, hogy mi lesz vele a semmiben, nem lesz ott. Abszurdum ez a félelem. Attól félni hogy semmi leszek?????Semmi leszek, nem leszek ott hogy féljek.

K. :Nem érzem, hogy félek. Lehet, hogy annyira félek, hogy ezzel tompítom, hogy ne érezzem? Ezzel van dolgom?! Csendülés alatt félelmetes képek jöttek.

Zsolt: Mondok valamit, amikor eltűnik a félelem vágyini fogsz rá, mert a személy és a félelem egy és ugyan az. Furcsa nem félni. Ekkor látjuk, hogy ez a magja a személynek. Ez a magja az egész tevékenységünknek. Nem félni olyan, mint élve meghalni. És puff, nincs félelem. Eltűnik az a hajtó erő, ami mozgatta az egész életedet. Ekkor látjuk, hogy minden tevékenységünk mögött ott volt meglapulva a félelem. Hmm... és eltűnik az összes motiváció. Már nem hajt előre minket semmi. A vágy, az akarat és minden érzelem mögött félelem volt. Megállsz. Nincs hajtó erő. Ha megállsz, a világod meghal. Kiüresedik. Ekkor látjuk csak meg az illúzió voltát. Döbbenetes ezt meglátni és szépen kezd eltűnni, ami nem valós. Először a nevek, fogalmak, aztán a tárgyak, testrészeink, én érzet, test érzet, mások személye. Ahogy én tűnök el, úgy tűnik el minden személy. Ez megint egy döbbenet. Én a személy képzeltem az összes személyiséget, másokat. Ahogy az én személyem tűnik el úgy tűnik el mindenki.

És hopp!!! Eltűnt az emberiség. Nem is volt soha. Üres a világ!
Ohhhh döbbenet, de van, aki ezt látja és tudja. Na az, nem ember és te, Az vagy.!

*****

A világ, a látó szemével

K. : Most is mindig úgy látod a világot, hogy fényes és sugárzik, mint amikor felébredtél? Vagy változott a látásod azóta?

Zsolt: A látó szemével látni a világot nem más, mint játék, eszközök. Szó szerint, mintha legóvárosban élnék. Hogy látja a látó a világot? Az emberek játék babák, az autók

macthboxok, az épületek lego házak. Minden parányi hozzám képest, minden tárgy játékszer, a babák, élő, mozgó babák, de el lehet ezt rakni, és belefeledkezni, hogy a világ emberi ,ekkor játszunk hogy tanítunk embereket a felébredésre.

*****

Felébredés hangja

K. : Ugyanaz a csengő hang van a fejemben amikor majdnem elalszok és felriadok, mint amikor majdnem meghaltam. Egy magas hang. Jó lenne rájönnöm ki vagyok és mit akar tőlem a sors. Mit tehetek? Van tipped?

Zsolt: Magas hang? Mihez hasonlít?

K. : Mint a karatal, a krisnásoknál. Ez mit jelent? Kiscintányér és felébreszt.

Zsolt: Szerencsés vagy.

K. : Mit jelent ez? Nem hagynak aludni...

Zsolt: Emelkedik a tudatszint.

K. : Érdekes, hogy nem vagyok álmos másnap se.

Zsolt: Hát, ezért,

K. : Pedig nem alszok egész este.

Zsolt: Mert a tudat sosem alszik

K. : Az elme persze riogat, hogy így nem lehet élni és öngyilkosság... Persze gyáva nem akarok lenni és elmegy az erőm...stb

Zsolt: Helyes, az elme menjen is! Ez nem róla szól.

Barátom! Ez a felébredés hangja, ez a tudatszint emelkedés hangja és ha figyelmet viszel bele még élesebb lesz, majd hirtelen mély. Ez az OM hangja.

K. : Azt, még nem figyeltem meg.

Zsolt: Mert lehet, hogy hónapok kellene ahhoz, hogy mélyre váltson. Ezt jobb ha elkönyveled! Meg lehet szokni. Ennek változik a frekvenciája. Ha ez szimpla fülzúgás lenne, és ezért nem aludnál, másnap hulla fáradt lennél, nem kipihent. Érted?

*****

A csalódás

K. 1: Az jutott eszembe, ha minden én vagyok akkor, akik meg vannak szállva, a

megszálló is az én része, ergo önmaguk egy részét szállják meg, vagy nem? Bár, aki ezt felismeri, annak talán már mindegy...

Zsolt: Az egy, az a tiszta én. A világban kettősség van. Nem lehet megszüntetni.

Igen, és vissza kell jönni, és újra elfogadni ekkor teljesedik be a felébredés útja. Amikor elfogadjuk hogy nem volt értelme, ekkor a látó itt is van és a felfoghatóságon túl is ott, amit megéltél a végsőben.

K. 2: Ekkor teljesedik be a felébredés útja, amikor elfogadjuk hogy nem volt értelme... minek nem volt értelme?

Zsolt: Az egész Útnak. Mert azt hisszük végig, hogy majd találunk valami újat, de mindenhol magunk tekintünk vissza. Ez csalódás lesz a javából

*****

Önvizsgálat

Zsolt: Mindenkinek először maga ellen kell fellázadni!

K. : Hogy érted, hogy maga ellen fellázadni?

Zsolt: A személyt felszámolni! Önvizsgálat! Biztos, hogy ez a valaki vagyok? Sőt lemenni a gyökeréig és kivágni!

K. : Nagyon sokszor érzem már, hogy nem ez a valaki vagyok, mégis olyan sokszor behúz az elmém.

Zsolt: Miért is? Mert csak a végső megélése tesz szabaddá tőle.

K. : Mert még sokszor hiszek neki.

Zsolt: Amíg a világ valósnak tekintett, addig az elme az úr és te a szolga.

K. : Azután mindig jön, hogy behúzott a csőbe és akkor összezavarodok.

Zsolt: És ki zavarodik össze? A valóság? A látó?

K. : Mindig az énhez érkezem. Csak nem tudom még ki vagyok én.

Zsolt: És ő mi? Mi az én?

K. : Azt keresem minden pillanatban

Zsolt: Nem fogod megtalálni, mert az én még mindig az elme. Elme -ego -én - világ ugyan az.

K. : Ezt érzem és akkor tehetetlennek érzem magam.

Zsolt: Helyes. Ez már valami, amikor eljutsz ide, hogy megérted. Én vagyok az, aki a

kakukktojás.

K. : Mert az jön, hogy nem tehetek semmit, hogy megtaláljam

Zsolt: Nem tehetek semmit az eltűnéséért.

K. : Akkor, hogy tűnhetek el?

Zsolt: Sehogy. Majd valami elnyel.

K. : Hát, ez az.

Zsolt: Maradj ebben a tudatban! Nem tehetek semmit ezért. Tehetetlen vagyok.

K. : Meg a várakozás

Zsolt: Itt van a felébredés, megszabadulás, csinálásának a vége. Nagyon jó.

El kell jutni a várakozásban oda, hogy reménytelen. A várakozás mögött ott a remény. A remény hal meg utoljára! Figyeld van- e remény a várakozásban! A reményt figyeld! Azt figyeld, amíg el nem olvad! A remény után sem ez, sem az nincs. Amikor meghal a reménye annak, hogy:

- megszabadulsz,
- eléred a megvilágosodást,
- majd a jövőben megtalálsz a boldogságot,
- megvilágosodsz,
- megcsinálsz... ,
- felébredsz az élet üressé válik.

Nem kellemetlen, de nem is kellemes állapot. Nincs benne fájdalom, sem öröm. Nem feladás és nem is elfogadás. Nem értelmetlenség, de nem is értelmes. Megszűnik a küzdelem benned valaminek az eléréseért vagy valamitől való megszabadulásért.

Semleges, üres. Nem írható le valójában. **EBBEN VAN ELDUGVA AZ, AMI VAGY!**

"A belsejében - amit csak te fogsz érzékelni és látni - Isten van."

A reményt figyeld, Az hús a jövőbe! Oldást neki!!

Mikor találkoztál legkorábban a reménnyel?

K. : Egész kicsi koromban. Nagyon féltem attól, hogy meghalok. Nem tudom mi volt ez nálam. Mindig azt éreztem, hogy meghalok. Mondtam anyukámnak, hogy ígérje meg, hogy nem fogok meghalni soha. Csak a remény maradt, hogy soha nem halok meg..Azt hiszem akkor reménykedtem először.

Zsolt: Hát ez van. A remény mögött is az ego van. A haláltól való félelem.

K. : Erre nem is emlékeztem eddig... most jött elő.

Zsolt: A remény, hogy túléltem. De mit élünk túl? Mibe reménykedik, mit élünk túl?

K. : A halált.

Zsolt: Bingoo! És ezt a jövőben képzeled el. Ezért vágyunk, meg félünk is a jövőtől.

Nagyon jó. Mit tehetsz most?

K. : Semmit...

Zsolt: Ez mit okoz?

K. : Tehetetlenséget.

Zsolt: Bingooo! Na ebben kell pácolódn! Megengedni, átélni!

*****

Az ego halála

K. 1: Ha eltűnik a motiváció, hogy bármit is tegyek, mert úgyszincs értelme, akkor hogyan tovább? Csak ebben kell maradni? Olyan érzésem van, mintha gyászolnám önmagam és az életet.

Zsolt: Így van. Ez az ego halála. Haldokolni kezd.

K. 2: Meddig tart a haldoklás?

Zsolt: Amíg meg nem hal. Boldogan meglátni, hogy nincs halál. Egyszerűen a végén nincs senki, aki meghalna. Csak te, a tanú marad, ami halhatatlan.

*****

Mi van a halál után?

K. 1: A felébredett attól még alvónak látja a többiekét viszont élő- alvóknak?

Zsolt: Azt hisszük meghalunk és maradnak a szeretteink. Erre ott vannak ahová érkezünk és élnek.

K. 2: És a halál után? Mit tud magáról a tudat?

Zsolt: Nincs halál. Csend lesz, haláli csend. Béke. Így ismerjük magunkat. Csend, béke, öröm. Élet öröm. Azután jön a beavatás. Isten megmutatja magát. Isten országában vagy. Ekkor tapasztaljuk meg az önmagunkat. A valódi önmagunkat. Látjuk, hogy minden fényből van. Azután Istent látod mindenben és mindenkiiben. Felfogod, hogy nincs más csak Isten. Ekkor eggyé válsz vele és azt látod, amit ő. Majd azután már csak azt, hogy

bármire, bármire nézek az én vagyok. Az én vagyok az Isten. Majd eltűnik a vagyok és a világ. Igen, Sajna az a világ is, amibe átkerültél. Na, itt sokan megrekednek. Kapálóznak, nem akarják elengedni. Ekkor jön a nemlét, de innen ismeritek a sztorit a könyvből. Itt jön az "Atyám miért hagytál el engem? ". És irány a semmi és azon túlra. Ott, ahol Isten országa is benned van.

Amit tapasztaltam az az, hogy a sorrend változó, a megélése is változó és még az időtartama is változó. De a végső nem lehet két fajta. A látó nem lehet két fajta, abból csak egy van!

*****

A folyamat

K. : Régen volt egy elképzelésem, hogy a felébredés csak megtörténik azonnal, de most már azt látom, hogy ez inkább egy folyamat.

Zsolt: Ami utána van, az a folyamat.

K. : És előtte? Ahol a keresők tartanak az is egy folyamat?

Zsolt: Igen. A kereső keres mindenhol, aztán talál egy vezetőt vagy magától megy tovább.

*****

A gonoszról

K. 1: Miért jönnek ezek a gonosz lények az emberbe? Mi okból?

K. 2: Tanító feladatuk van úgy, mint a fény lényeknek is. Mondott neked is a démon olyasmit, hogy aki őt legyőzi, azt ő szolgálja akár a fényel együtt is? Tudni kell, hogy ez az árnyék valójában a fény, közte van a személy, tehát az Isteni Janus-Arcú, de kozmikus szerepe van.

Zsolt : Igen azt mondta, engem szolgál mert legyőztem. Mondhatnánk azt is, aki szenved kegyelemben van. Ez elég bizarr, hogy a gonosz maga a kegyelem elhozója.

K. 3 : Miből derülhet ki, hogy megszállott, vagy tényleg beteg? Honnan felismerhető a megszállás? A szeme fehérje sötét, és a közepe mintha sötétebb lenne?

Zsolt: A megszállott ilyen. Tehát pl. naponta kétszer is haját mos, vagy többször.

Szeretne megtisztulni. Ilyen volt az a lány is aki az első démonka volt az utamban.

*****

Semmi sem fontos

K. : Annyiszor akarok szólni, beszélgetni, de mindig jön egy érzés...minek...minek? Ne értsétek félre, nem a téma nem érdekel, mert ezzel kelek és fekszem. Ez az életem, minden percemet átszövi, de mégis van ez az érzés, hogy minek beszéljek erről, minek folyjak bele akár még a saját elmémmel is... Hiszen, ha minden meg van írva, akkor semmi dolgom nincs, csak elfogadni, hagyni hogy haladjon minden a maga útján. A test is teszi a tennivalóját meg az AZ vagyok is....és akkor csak vagyok...no persze engem is megérintenek dolgok, félelmek, gondolatok, érzelmek stb. Ilyenkor akarok írni is, de utána rögtön jön ez a MINEK érzés....normális ez?

Zsolt: Normális. Megjelenik az, hogy nem fontos. A végén nem hisszük el egyetlen gondolatunkat, érzésünket sem.

*****

Kundalini

K.1: Eszembe jutott, hogy az utóbbi időben lefekvéskor én is sokszor éreztem különös mozgást a hasamban, a köldök feletti részen, és említetted Zsolt, hogy ez a kundalini lehet. Mintha valami tekervény mozogna a napfogat csakránál. Én először meg is ijedtem, mintha egy idegen élőlény tekeredne bennem, olyan taszító idegentest-érzet volt.

Zsolt : Nekem hányingerem volt tőle, de nagyon. Kiakartam szedni magamból, de beláttam nem én diktálok.

*****

A hangok, belső párbeszéd

K.1: Volt egy olyan élményem, amit a mai napig nem tudok hova tenni. Egyszer, amikor mélyponton voltam és csak feküdtem az ágyon kilátástalanságban, megszólalt egy hang- a saját hangomon és azt mondta: "Bízzál bennem!". Nem is akartam megosztani senkivel, de hátha erőt ad másoknak is.

K. 2: Én is találkoztam saját magammal és beszélgettünk. De az elején ki kellett

faggatnom, hogy ki ő! Azt mondta: én te vagyok.

Zsolt: Nekem is mondta, mielőtt befordult a figyelem. Jött a teljes elengedés és az, hogy meghalok. Ekkor azt mondta egy hang bennem: "Hagyd nem lesz semmi bajod!".

*****

A világ benned változik

K. : Mint kereső Zsolt videóit és a könyvét olvasva világosodott meg előttem, hogy ez az ami magyarázatot ad a történésekre. Évekkel ezelőtt 5 betegségen mentem keresztül. Az orvos 3 napot mondott a családomnak, ha azt is túléltem. Teljes testi és lelki összeomlás volt számomra fájdalommal tele. Átadtam magam a Mindenhatónak . Később, hogy épültem fel éjszakánként elalvás előtt tompa hangot éreztem a fülemben és akkor egy süvítő orkán erejű szél belém áradt csupa feketeség volt. Próbáltam mozdulni, de a testem mint egy szikladarab. Meddig tartott nem tudom . Rémülten riadtam fel és imádkozni kezdtem. Nem tudtam mi történik, többször is megisméltődött, de már enyhébb lett. Hála Zsoltnak, hogy tud hiteles magyarázatot adni. A videókat naponta hallgatom és olvasok. Elfogadtam az elfogadhatatlant. Köszönöm Zsolt, hogy vagy.

Zsolt: Te benned változik meg a világ. Csak benned van a kulcs.

Azt mondom semmit és senkit ne sajnálj magad mögött hagyni! Mert ez egy abszurdum amúgy. Nagyon élethű az, hogy elhagyom a családot, a gyerekeimet ,a páromat stb.Nagyon élethű, de ez egy abszurd dolog, mert azt hiszed elveszted őket, közben meg ott várnak, és már ők ébren vannak, mindenki a valóságban van, csak te aludtál.

*****

Minden illúzió

K. : Lehet, hogy hülye kérdés és csak nekem kérdés - ha a Látó egy, akkor hogy tud ennyiünkben alvó lenni, illetve mi, a Látóban alvók lenni, mint Látók? Hiszen nem az elme, hanem a Látó ébred fel mikor felébredünk. Vagy mind egy ébredése a látónak?

Zsolt: Nincs valójában ennyiünk. Képzeld el (de ezt már sokszor elmondtam), van egy gömb alakú lámpabura, aminek a közepén van egy égő, ezen a burán van 7 milliárd lyuk, az egyik lyuk te vagy. A fény kiáramlik rajta, és a többin is. Mi a fény forrása? Te vagy az égő?

K. : Persze az égő, csak a filmes példa alapján a Látónak tetszik a film és ki- be lép belőle, míg az ébredéskor tudatosul, hogy a film illúzió és többé már nem lép be csak figyel. Ezt a sok-sok felébredő megéli külön- külön? Talán ez az, ami téren és időn túl történik?

Zsolt: Egy felébredő van: Isten!

K. : Mi általunk tapasztalja meg a felébredést, illetve mi benne éljük ezt meg?

Zsolt: Csak Isten létezik. Minden személy illúzió.

K. : A felébredés élménye is?

Zsolt: A végső után igen. A valóság sosem aludt és sosem ébred fel. Van. Senki nem tudja összerakni. Ez nem elmélet. Pont oda kell eljutni, hogy nem értem nem tudom megcsinálni.

*****

A felfoghatóságon túl

Zsolt: Mooji úgy hívja: "A lehulló csillag mielőtt földet ér".

De tényleg ilyen. Mielőtt kialudna a látó látása, újra visszarántott valami.

Egy pillanatra megszűntem totál. A látást húzza valami és megszűnik egy pillanatra.

K. 1: Olyan, mint a két lélegzet közötti pillanat, se nem veszel levegőt se nem fújod ki.

Zsolt: Ott az sincs, ez azon túl van. A felfoghatóságon túl elértem oda, ahol a látó is megszűnik. Olyan volt mint a totál megszűnés

*****

Testtudatosságon túl

K. 1: Mi a meglátásod a tapasztalataid tükrében Zsolt azzal kapcsolatban, hogy több megvilágosodott vagy avatarnak mondott tanító (Ramana Maharsi, Sai Baba, 16.

Karmapa) rákban vagy súlyos betegségben halt meg? Állítólag karmát vettek át másoktól. Hogyan alakul a tapasztalataid alapján a test tudatosságunk, egészségünk mikor már tudjuk, hogy nem a test vagyunk?

Zsolt: Én is vettem át mástól halált. De a testre más visel gondot. Engem betakarnak, ha fázik a test. Ha melege van a testnek, akkor hűtenek. Ha beteg beáramlik valami a testbe és elárasztja, nem foglalkozok különösebben a testtel. Ebben az egészben a test semmi.

Nulla szerepe van. Nisargadatta mestere tudod hogy hívta? Elnézést mindenkitől. Zabáló és szarógépnek hívta. Csak a testtudatosságon túl lehet megtapasztalni a valóságot, de hallottam olyanról, aki nem lépett ki a testből. Az nagyon ritka

K. 2: Én olyat is tapasztaltam, hogy fél méterrel nagyobb testem van, csak érzékeltem, de nem láttam, ugyanúgy mozgott, mint a normál, mintha sokkal nagyobb lennék.

Zsolt : Ezt a testmagnóvást megéltem. Ez sziddhi.

Olyan, mintha minden összemenne és akkor a csillagok előtttem voltak fejmagasságban. Először akkorára nőtem, hogy nem fértem el a házban. Lehajtott fejjel jártam. Aztán kimentem a teraszra és puff, fel a világűrre nőtem.

*****

A betegségéről

K. : Azt gondoltam, ha a tudatosságunk szintjén tisztán tapasztaljuk akik valójában vagyunk és nincs már azonosulás a testtel, akkor a magasabb, isteni tudatosság veszi át az irányítást a test felett is és "gondoskodik" róla... Nehéz összeegyeztetni a betegséget és azt, mikor azt tapasztalod te vagy Isten..

Zsolt: Isten és a betegség miért nem egyezik?

A minden bennem van-on kívül nincs betegség, de ez nem a vége. A látó látása a vége, ami nem itt van.

K. : Hmm... Ezt értem, számomra az az ellentmondás, hogy az isten vibrációja magas és tiszta fény, ha pedig tiszta fény valaki, aki elérte a végsőt és egy Istennel akkor, hogy lehet a teste beteg?

Zsolt: A test ide tartozik a látó nem. A látó túl van a felfoghatatlanon.

K. : A végső oldaláról a betegség is illúzió nem?

Zsolt : Igen is, meg nem is. Van is, meg nem is. Léteztek is, meg nem is. A látó minősége áramlik be a testen keresztül. A látó sosem lép be a világba. A meghosszabbodása a jelen.

Csak a jelen az, ahol a látó a vagyokkal azonos.

K. : A látóban van a világ?

Zsolt: Ez az amikor bármire, bárkire nézek az Én vagyok. Az én vagyok az Az Isten, de ez megszűnik. Ezután van a nemlét, a nem vagyok. Vagyok, nem- vagyok, a valóság, a

tér minden bennem van a világvége, tiszta Én, a látó, a Világ.

Ez nem recept a sorrend. A lényeg a látó!!!!!! A csúcs!

*****

A megváltás

K. : Egy biztos, hogy az oldásod óta valami nagyon megváltozott bennem. Máshogy látok, élek meg mindent... Nem tudok úgy belevonódni a helyzetekbe és van egy nyugalom bennem, ami mindig van, bármi történjék is.

Zsolt : Valaki a múltkor kérdezte, hogy szükséges- e nyugalmat elérni. Nem, nem kell. Amíg elme vagy addig úgy sem tudod. Amikor tudatosság vagy, az a nyugalom és ez megtörténhet a legmélyebb pokolban is.

Elfordul a figyelmem az elmétől és felismeri a semmiben lévő tudatosságot. És lám, lám itt a csoda. Mert élni kezdünk, mert ez a megfoghatatlan éber tudomás, aminek nincs tárgya, de mégis felismeri magát, ez az amit kerestek. Ez a megváltás. Tehát ott van az orrod előtt a megváltás és a megváltó egyben.

A tudatosság, amikor felismeri magát élet kezd áramolni a testbe. Felfedezzük hogy az élet ismeri fel az életet és azt, hogy a tudatosság mélyül. Ahogy mélyül, úgy emelkedik az öröm és ez az élet öröme. Az élet örül, hogy él. Nincs semmilyen elérni valónk. Nincs semmilyen érzelmi mozgató indíttatás. Az élet vagyunk, ami élvezzi hogy él és ez mélyül és mélyül. Minél mélyebb, annál nyugodtabb vagy és ehhez nem kell tenni semmit. Nem tudod megcsinálni. Ez az élet értelme. Él és a legmélyebb pontján van az Isten. Ekkor semmilyen emberi nincs jelen. Sem aggodás, sem más. Nem vagy valaki, akinek nagyon sok érzelmi és értelmi hozadéka van. Nincs nyerni való és veszteni való sem. Nincs halálfélelem. Tehát ott van az orrod előtt a megváltás és Isten.

Amikor ez a tudatosság mélyül egyre nagyobb teret érzékelünk magunk körül. Mivel nincs elme, ami a figyelmet koncentrációba húzná, ezért felfedezzük a tágasságot és észre vesszük egy másik, eddig nem látott jelenség létét. Nem csak mi létezzük, hanem a tárgyak is. Észre vesszük azt a finom érzékelhető minőséget, ami a tárgyakban van. Ez nem más, mint a létezés öröme.

Ekkor az elkülönültségünket áthidalja a létezés öröme, ami mindenben van. Amikor ez teljesen eggyé válik, tehát nincs alany- tárgy ,alany -alany viszony, akkor megszűnünk elkülönültnek lenni. Egy vagyunk azzal, ami mindennek a létezését adja. Ekkor ebbe beáramlik Isten. Ehhez nem kell lemondani semmiről, mert a tiszta létezés nem ismer semmilyen birtoklást. Tiszta minden emberitől.

Jézus azt mondta: "Fordítsátok el arcotokat magatoktól!" Erről beszélt. A figyelem elfordul az elme -személytől.

"Amikor megettétek a halottat, élővé tettétek azt."-Jézus Mit jelent ez?
Amikor elfogadtuk az én gondolatot, élővé tette az élet, ami valójában vagy -a fiktív valamit. Megszülettél, mint személy és elkezdődött az élet rabsága. Az én-nek van teste és az ének van anyja, apja, gyerekei stb. Az élet azonosult egy gondolattal és életet lehelt belé. Ekkor zárta csapdába magát. Élővé tette a halott gondolatot.

Tehát így lett a szabad életből, szenvedő személy.